

A MAGYAR ŰRKUTATÓK MA IS ÉLEN JÁRNAK

JÓZSEFVÁROS EGYETEMVÁROS: ELŐADÁS A VILÁGŰR JELENTŐSÉGÉRŐL

Új programsorozat indult a Józsefvárosi Galériában, amelyben kerületünk egyetemeit mutatják be egy-egy tudományágban tartott előadásokon keresztül. Az első alkalommal az Eötvös Loránd Tudományegyetem került sorra: A magyar űrkutatás címmel Dr. Ferencz Orsolya, az ELTE Geofizikai és Űrtudományi Tanszékének tudományos főmunkatársa, józsefvárosi önkormányzati képviselő tartott előadást.

Kevesen tudják, hogy Magyarország ma is élen jár az űrkutatásban, valaha pedig úttörő volt: 1946-ban Bay Zoltán és kutatócsoportja „megradarozta” a Holdat, erre csak Magyarország és az Egyesült Államok volt képes – kezdte előadását Ferencz Orsolya. Kiemelte Fonó Albert (a torlósugár-hajtómű egyik fejlesztője), Kármán Tódor (a rakéta-technika atyja), az erdélyi származású Hermann Oberth (szintén rakétakísérleteket hajtott végre) nevét is, e három kutató nélkül az emberiség nem léphetett volna ki a világűrbe.

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1961-ben alakult meg a Rakétatechnikai Tudományos Diákkör. 1974-től elindult az együttműködés a Szovjetunióval, Magyarországnak is be kellett lépni az az Interkozmosz programba. A magyar kutatók jelentős eredményekkel járultak hozzá az akkori missziók sikeréhez: többek között kifejlesztették a Pille dózismérőt, amit jelenleg is használnak a Nemzetközi Űrállomáson.

Ferencz Orsolya: Fontos és alapvető tudást jelent a világűr vizsgálata

A rendszerváltás után Magyarország is kapott egy szegmenst a geoszinkron-pályán, ahol telekommunikációs és műsorközlő műholdakat helyezhetett volna el (Magyarsat-program). Ezzel a programmal – amit '94-ben leállítottak a kormányváltás után – hazánkban beindulhatott volna a műholdgyártás. Az első, tisztán magyar mikroműhold, a Masat végül 2011-ben repült, diákok fejlesztették ki. Az ELTE űrkutató csoportja műszereivel a Föld körüli elektromágneses aktivitást figyeli. Azt vizsgálják, hogy mi történik a légkörben, ebben élen járnak a világon. „A kutatásnak a Föld felmelegedésének vizsgálatában is komoly szerepe van” – magyarázta Ferencz Orsolya.

Az előadó leszögezte: nagyon fontos és alapvető tudást jelent a világűr vizsgálata. A jelenlegi globális kihívások miatt ma már az űrkutatás véglegesen megkerülhetetlen tényezővé vált, az emberiség megmaradásának az alapköve.

D.A.

HAMU ÉS GYÉMÁNT

FEHÉR ADRIENN A TURAY IDA SZÍNHÁZBAN EMLÉKEZIK CSERHÁTI ZSUZSÁRA

A Turay Ida Színházban november 12-én mutatják be a Hamu és gyémánt című darabot. A főszereplő Fehér Adrienn személyesen is ismerte az énekesnőt. Barátság született kettőjük között, és kevesen tudják, hogy Cserháti Zsuzsa őt nevezte utódjának. Fehér Adrienn sok éven át dédelgetett álma vált valóra ezzel a szereppel.

Miért fontos Önnek, hogy elénekelje Cserháti Zsuzsa dalait?

Sok év telt el, amíg dédelgettem magamban ezt az álmot, ami november 12-én a Turay Ida Színház színpadán valósul meg. Darvasi Ilonának köszönhetem a színházi lehetőséget, amiért nem tudok elég hálás lenni. Szakmai és magánügy is ez, ami talán sosem volt még fontosabb. Nagyon sok információt, emléket, vidám és szomorú történetet ismerhet meg a néző, miközben a régi dalok átjárják lelkünk minden kis zugát.

Az emlékezés a vidám Zsuzsáról is szól, akit személyesen is ismert.

Fent és lent, szomorú és vidám, komoly és komolytalan... Ilyenek vagyunk mi emberek, egy művésznél meg különösen nagy szélsőség mutatkozik az érzelmekben és a személyiségben. Szívesen emlékszem vissza arra az emberre, akivel sokat lehetett nevetni. Ez a szín is teret kap majd az előadásban, melynek címe az egyik legcsodálatosabb ellentétpár: hamu és gyémánt.

A zenés estet egy Önnek szintén fontos ember fogja össze. Róla mit tudhatunk?

A színészi pályafutásom elején, Szurdi Miklós volt a mentorom és rendezőm, több mint 10 éven át. Hosszú idő után ez egy szép találkozás. A próbafolyamat alatt nekünk már nem kellett megismernünk egymást. Csak rám néz, és már tudom, mit vár el tőlem: hogyan énekeljek, mozogjak, táncoljak vagy meséljek azokról a titkokról, amiket csak én tudhatok.

A próbák már zajlanak, és úgy érzem, jó kezekben vagyok. Darvasi Ilona az én életemben a kisebb „csodát” teremtette meg. Régóta álmodtam arról, hogy Zsuzsa emlékéét úgy vigyem tovább, ami méltó hozzá.

Ezt megtehetem most egy színházban, és ezt mind Szurdi Miklóssal. Olyan színházban dolgozhatom, ahol jó a társulathoz tartozni. Hiszem, hogy a nézők tetszését is elnyeri ez a kisebb „csoda”!